

Dilluns IV de Quaresma

Text de l'Evangelí (Jn 4,43-54): En aquell temps, Jesús se'n va anar de Samaria cap a Galilea. Ell mateix havia assegurat que un profeta no rep cap honor al seu poble. Així, doncs, quan va arribar a Galilea, els galileus el van acollir, perquè ells també havien anat a la festa a Jerusalem i havien vist tot el que Jesús hi havia fet en aquella ocasió. Va tornar, doncs, a Canà de Galilea, on havia convertit l'aigua en vi.

A Cafarnaüm hi havia un funcionari reial que tenia el fill malalt. Quan va sentir que Jesús havia vingut de Judea a Galilea, anà a trobar-lo i li va demanar que baixés a guarir el seu fill, que estava a punt de morir. Jesús li digué: «Si no veieu senyals i prodigis, no creieu». El funcionari li contestà: «Senyor, baixa abans no es mori el meu fill!». Jesús li digué: «Vés, que el teu fill viu».

Aquell home va creure en la paraula que Jesús li havia dit i es posà en camí. Mentre baixava a Cafarnaüm, els seus criats l'anaren a trobar i li digueren: «El teu fill viu!». Ell els va preguntar a quina hora s'havia posat millor. Els criats li respongueren: «Ahir, a la una del migdia, el va deixar la febre». Llavors el pare s'adonà que era exactament l'hora en què Jesús li havia dit que el seu fill vivia. I van creure ell i tota la seva família. Aquest segon senyal prodigiós, Jesús el va fer quan arribà a Galilea des de Judea.

«Jesús se'n va anar de Samaria cap a Galilea»

Mn. Ramon Octavi SÁNCHEZ i Valero
(Viladecans, Barcelona, Espanya)

Avui tornem a trobar Jesús a Canà de Galilea, on va realitzar el conegut miracle de convertir l'aigua en vi. Ara, en aquesta ocasió, hi fa un nou miracle: la guarició del fill d'un funcionari reial. Tot i que el primer va ser tan espectacular, aquest és sens dubte més valuós, perquè no és quelcom material el que se soluciona amb el miracle, sinó que és la vida d'una persona.

El que crida l'atenció d'aquest miracle és que Jesús actua a distància, no acudeix a Cafarnaüm per a curar directament el malalt, sinó que sense moure's de Canà fa possible la guarició: «El funcionari li digué: ‘Senyor, baixa abans no es mori el meu fill!’. Jesús li digué: ‘Vés, que el teu fill viu’» (Jn 4,49.50).

Això ens recorda a tots nosaltres que podem fer molt bé a distància, és a dir, sense haver de fer-nos presents en el lloc on se'ns demana la nostra generositat. Així, per exemple, ajudem al Tercer Món tot col·laborant econòmicament amb els nostres missioners o amb entitats catòliques que hi són allà treballant. Ajudem als pobres dels barris marginals de les grans ciutats amb les nostres aportacions a institucions com Càritas, sense que haguem de trepitjar els seus carrers. O, fins i tot, podem donar una alegria a molta gent que està molt distant de nosaltres amb una trucada de telèfon, una carta o un correu electrònic.

Moltes vegades ens excusem de fer el bé, perquè no tenim possibilitats de fer-nos presents físicament en els llocs on hi ha necessitats urgents. Jesús no es va excusar perquè no era a Cafarnaüm, sinó que va obrar el miracle.

La distància no és cap problema a l'hora de ser generós, perquè la generositat surt del cor i traspasa totes les fronteres. Com diria sant Agustí: «El qui té caritat en el seu cor, sempre troba alguna cosa per donar».